

Recensie: Lady Angelina: Amor y Cora & ccedil;on (cd-voorstelling)**

De Roma Borgerhout
woensdag 8 december 2010

foto © Bert Noble

Recensie:

De vier dames van Lady Angelina stelden in de Roma hun tweede spruit voor: "Amor y coraçon." Zangeres Trijn Janssens bedankte een volle foyer voor de komst naar hun babyborrel nu zij, het album is dus een meisje, klaar is. In de volksmond hoor je wel vaker dat een tweede ei leggen of een bevalling doen - het is maar hoe je het ziet - gemakkelijker en alleszinds vertrouwder overkomt. Toch had het vrouwelijk kwartet hier en daar nog behoorlijk wat vraagtekens in hun hoofd op het podium. Onzekerheid, hoe schattig het ook mag overkomen in deze context, speelde hen dus soms parten.

Die onzekerheid is nergens voor nodig, op het tweede album staan enkele mooie nummers zoals "Toi" waarbij Janssens de klarinet bespeelt. Het nummer schreef ze voor iemand die gestorven is, om het te dragen dat die persoon nu dood is. Het lied ademde nog pijn en verdriet uit. "Waar is de uitgang?" vraagt de zangeres in het Duits-Spaanse "La salida" waarin ze fluit en op de melodica speelt terwijl de vibrafoon en de rainmaker het nummer van een typische klankkleur voorzien. Lady Angelina klinkt soms weemoedig tot triest, dan weer dromerig en sprookjesachtig zoals in "Gulden Zwaan" met zingende zaag, en een piano die wat Amélie Poulainachtig aandoet. Voeg daarbij Janssens' half sprekende bijna fluisterende en zingende liedjesteksten en het geheel is compleet. De frontvrouw zet zich neer en neemt strijkstok en zaag ter hand met een aandoenlijke onhandigheid. "Ik zit al bijna vast in mijn kled." grapt ze even voor het sprookjesachtige walsje dat verder op piano en glockenspiel wordt begeleid.

Met "Het volgende is een beetje triestig. We dachten om eerst de triestige nummers te spelen dan zijn we er al vanaf." stelt ze "Le combat" voor en ontkracht daarmee de voorgaande nummers wat. De tekst van "Frans liedje" vinden we veel te banaal hoewel de muziek ons wel kan bekoren. "Adieu chérie, je suis partie. Je pars en voyage et toi tu reste ici. Oh mon amour qu'est-ce que je vais faire sans toi? Le monde est vide sans toi." zingt Janssens die later meegeeft dat ze graag in een andere taal zingt, zoals het Spaans, omdat sommige gevoelens zich beter uitdrukken in die taal. Kan zijn voor wat het Spaans betreft, in het Frans klinkt ze soms te Antwerps en te weinig doorleefd.

Veel ritmischer is "La nina" dat met voetgestamp en handgeklap van muzikaal vuur wordt voorzien terwijl de klassieke gitaar op de voorgrond mag treden. Een nieuw hoogtepunt in de tamelijk korte set die nog geen uur duurt, is de titeltrack uit het nieuwe album. Dat zetten de dames in door op de kaken te slaan met hun hand terwijl hun mond open is. Het kwartet heeft een eigen versie van het levenslied in "Canta de amor", een zeer sfeervol nummer waar Janssens diepere wat hese stem volop tot haar recht komt.

Lady Angelina nodigt ons uit om de tango van de liefde te dansen in "Tango n°3" een lied dat ze schreef voor haar lief. Wolfsmoeders droeg ze in de Roma dan weer op aan alle moeders die zich een beetje wolf voelen waarbij ze hoopt dat dit tot een soort positieve besmetting mag leiden. Afsluiter "Zoet is het leven" schreef ze dan weer samen met haar achtjarige dochter, die al in haar bed lag terwijl ze het nummer speelde in de Roma. Maar op het album, dat eind november uitkwam is ze wél te horen. Het kwartet kwam een keer terug om "Dance me to the end of love" van Leonard Cohen te coveren. "Een man die we allemaal sexy vinden, alles vroeger

was hij sexy.“ verbeterde de zangeres zich al snel om daarna het nummer op klarinet te begeleiden maar ook hier slopen er wel eens Antwerpse klanken in het Engels. Lady Angelina heeft wat ons betreft potentieel. Sfeer kan ze moeiteloos scheppen. We geloven het kwartet ook, en dat is op zich een hele prestatie. Onzekerheden kunnen en moeten overwonnen worden in de samenzang tussen Janssens en Annemans. Ook qua timing, ritme loopt het niet altijd mooi gesmeerd. Vooral in het eerste half uur leek het nog op een zoeken naar en met twijfels musiceren, later in de set leek het kwartet die vraagtekens beter van zich af te kunnen zetten ook al omdat het publiek zo enthousiast reageerde. Aan de productie en/of coachingkant mag dus nog gesleuteld worden. Vraag is wat de ambitie is van Lady Angelina. Kleinschaligheid of durven groeien...

< Bert Hertogs >

De setlist:

Ma vie perdue

Toi (et la lune)

La salida

Le combat

Frans liedje

La nina

Amor y coraçon

Gulden Zwaan

Canta de amor

Tango n°3

Wolfsmoeders

Zoet is het leven

Dance me to the end of love (cover Leonard Cohen)